

Nguyễn Văn Lập

*Lơ lững trời cao đôi mắt trông
Cánh dù ra biển nhớ phương đông
Ngày qua tháng lại nhiều mơ ước
Năm đến rồi đi những đợi mong*

*Đất khách tha phương sâu viễn xứ
Nước người lưu lạc nhớ non sông
Một thời ngang dọc còn chưa dứt
Quê cũ ngày về hết lưu vong.*

(Cánh Dù Ra Biển. NVL)

Họ là những cánh dù vong quốc từ bốn phương trời bay về gặp lại nhau hôm nay trong hai ngày đại hội 28-29 tháng 5 năm 2010 tại thành phố Arlington, Texas. Họ là những cố vấn đơn vị 162 Nhảy Dù Hoa Kỳ sát cánh bên cạnh Sư Đoàn Nhảy Dù Việt Nam Cộng Hòa trong thời lửa đạn chiến chinh, nay dẫn con cháu đến chung vui trong ngày hội ngộ Red Hats Reunion do Gia Đình Mũ Đỏ Dallas/Fort Worth lãnh nhiệm vụ điều hành tổ chức với Chi hội trưởng Bùi Quang Thống là trưởng ban.

Trên 1,000 người mà phân nửa là quan khách đã đến chung vui buổi dạ tiệc mừng đại hội thành công vào tối ngày Thứ bảy 29/5/2010, Thị trưởng Robert Cluck của thành phố Arlington đã lên chúc mừng, nhiều hội đoàn, đoàn thể, và truyền thông báo chí tại

Dallas/Fort Worth đến chung vui. Một điều ngạc nhiên là có rất đông giới trẻ đến tham dự để tìm hiểu sự thật về cuộc chiến Việt Nam qua những nhân chứng sống cũng như được cha ông kể lại. Nhiều quan khách nghe biết đã đến tham dự nhưng không còn chỗ đành phải ra về, đến nỗi có anh em Nhảy Dù đòi Chi hội Dallas/Fort Worth đứng ra tổ chức đông vui hao như thế này nhiều lần nữa.

Khách sạn Sheraton sang trọng vào bậc nhất Arlington hôm nay rợp cánh hoa dù, những đứa con của thần chiến thắng Micae năm xưa giờ mái tóc đã điểm sương, bộ quân phục tác chiến màu áo hoa rừng ngày nào vẫn còn thơm mùi thuốc súng. Ba lô, súng trận, sa trường - Tiếng quân reo dấy biên cương ngưng ngán. Hình ảnh hiên ngang ngày nào giờ vẫn còn nguyên vẹn, chiếc mũ đỏ truyền thống vẫn đỏ một màu máu của 20,000 đồng đội Nhảy dù Việt-Mỹ nằm xuống trong công cuộc Bảo Quốc An Dân của Miền Nam Việt Nam. Quê hương Việt Nam bên kia bờ Thái Bình Dương chưa một ngày yên bình kể từ ngày các anh bỏ nước ra đi tìm tự do. Lòng người lính quốc gia ví như những con thuyền định mệnh lênh đênh trên đại dương, 35 năm qua vẫn chưa đi hết được đoạn đường khổ nạn của dân tộc, trên vai các anh vẫn còn nặng gánh non sông, và trong lòng vẫn một lời thề báo quốc. Đó là hình ảnh những người lính Dù khét tiếng năm xưa, các anh đã sống như thế và một đời vẫn như thế, vẫn "Trên đầu tóc bạc lòng không bạc - Sắt son còn mãi với giang san".

Lễ chào quốc kỳ do những người lính nhảy dù Việt-Mỹ thủ kỳ, bên cạnh là bức tượng đồng đen lớn bằng người thật đúc hình Thiếu Tá Norman Schwarkoft điều một thương binh Tiểu đoàn 7 Nhảy Dù ra trực thăng đã làm sống lại một thời kỳ quân đội hai nước sát cánh bên nhau bảo vệ lá quốc kỳ màu vàng ba sọc đỏ. Bức tượng đồng này do Bác sĩ Mũ Đỏ Trần Văn Tính khổ công làm và đưa đến từ Houston. Thiếu Tướng Đỗ Kế Giai, cựu Tư lệnh phó Sư đoàn Nhảy dù đã tuyên bố khai mạc đại hội kỷ thứ 30 Nhảy Dù Việt-Mỹ.

Tại buổi đại hội, con chim đầu đàn của Gia Đình Mũ Đỏ Việt Nam, niên trưởng Nguyễn Văn Tường đã trao lại lá quân kỳ Nhảy Dù thiêng liêng cho người trẻ hơn để đi tiếp đoạn đường còn lại, Bác sĩ Mũ Đỏ Lê Quang Tiến làm Chủ tịch nhiệm kỳ 2010-2013 sau cuộc bầu cử, với sự trợ lực của một equipt năng động như Nguyễn Hữu Hạnh. Bùi Quang Thống, Lê Mậu Súc, Võ Quốc Hiệp, Nguyễn Thành Long, Nguyễn Vũ Dương.

Cuốn Chiến Sử Sư Đoàn Nhảy Dù đã được phát hành sau nhiều năm chờ đợi. Lần giờ từng trang quân sử, từ ngày thành lập quân đội quốc gia đã có Nhảy Dù, một thời chinh chiến trên quê hương với hình ảnh người lính Nhảy Dù xung trận từ địa đầu giới tuyến cho đến chiến trường ngoại biên như sống lại với từng trang sử, những người đã nằm xuống trong danh dự hay tức tưởi nghẹn ngào vẫn còn đó dòng máu anh hùng của người lính quốc gia, hình ảnh chiến trường năm xưa như hiện về đây với tất cả vinh quang và nỗi thống hận của người còn sống sau cuộc chiến. Có thể thấy được nỗi đau này trên gương mặt của vị Lữ đoàn trưởng Nguyễn Thu Lương, hay của bất cứ người lính mũ đỏ nào. Đoàn Quân Mũ Đỏ hay Thiên Thần Sát Cộng uy dũng năm xưa trên quê hương yêu dấu giờ đây đã trở

thành những Cánh Dù Vong Quốc, nổi uất hận này ngàn đời chưa tan. Đặc san Mũ Đỏ, tiếng nói chính thức của GĐMĐVN do niên trưởng Bùi Đức Lạc làm Chủ Bút tại San Jose sẽ được giao lại cho Mũ Đỏ Phạm Đồng tại Denver phụ trách. Buổi chiều, Thánh lễ bồn mạng binh chủng Nhảy dù Michael (Micae) do Linh mục Phạm Hữu Độ, Chánh xứ giáo xứ Kytô Vua cử hành, các Mũ Đỏ và gia đình trong và ngoài tôn giáo đều tham dự theo truyền thống của binh chủng. Buổi tối là tiệc đoàn kết, văn nghệ quân đội, và kết thúc với phần dạ vũ dành cho quan khách.

Nếu Thống Tướng Westmoreland, cựu Tư lệnh quân đội Hoa Kỳ tại Việt Nam đã một lần tại Long Beach, California ngỏ lời tạ lỗi vì chính phủ Hoa Kỳ đã bỏ rơi Miền Nam Việt Nam, thì Trung Tướng James Vaught, cố vấn trưởng Sư Đoàn Nhảy Dù VNCH đã nhiều lần ngậm ngùi than trách trước đoàn quân Mũ Đỏ rằng Hoa Kỳ đã bỏ rơi quân đội Việt Nam Cộng Hòa, một quân đội có phẩm chất tuyệt vời mà tiêu biểu là Nhảy Dù, là nơi mà ông từng hãnh diện học hỏi kinh nghiệm lãnh đạo chỉ huy từ những đơn vị trưởng kiệt xuất của Nhảy Dù Việt Nam. Người cố vấn trưởng này duy nhất được phép đi theo Nhảy Dù vào Hạ Lào năm 1971 trong cuộc hành quân Lam Sơn 719, ngay tại một ngọn đồi hai bên đang đánh nhau, đã ra lệnh cho trực thăng Hoa Kỳ phải thả quân khẩn cấp ngay tại mặt trận mịt mù lửa đạn còn hơn phim ảnh, và sau đó đã phẫn nộ đối với giới truyền thông quốc tế phản chiến, mặc dù có lời yêu cầu nhưng đã hèn nhát không dám bay vào Căn cứ 5 và Căn cứ 6 tại Kontum để tường thuật chiến công của Nhảy Dù. Còn người Hội trưởng đương nhiệm đơn vị 162, Đại Tá Paul Devries không ít lần khi gặp lại người bạn Nhảy Dù Việt Nam, đã mời nâng ly chúc sức khỏe với một câu nói "Để tưởng nhớ Việt Nam Cộng Hoà". Ngay như người lính viễn chinh Hoa Kỳ còn tưởng nhớ đến quốc gia mà họ đã không tiếc xương máu hy sinh, có bao nhiêu người tỵ nạn Việt Nam đã quên mất điều này?

Những người cố vấn này như là xương thịt Việt Nam, chảy chung một dòng máu bất khuất, đứng chung một chiến hào tự do để đau chung một nỗi đau vong quốc của người lính Nhảy Dù Việt Nam. Hôm nay đây, họ mang con cháu thế hệ thứ hai và thứ ba đến chung vui để nhìn thấy tinh thần đoàn kết Red Hats Reunion của người lính mũ đỏ hai quốc gia Việt Mỹ như một nhắc nhở về một giai đoạn kiêu hùng của một thời tuổi trẻ sát cánh bên nhau.

Họ, những người lính Nhảy Dù Việt-Mỹ, hay "You're the Heroes" như tên một bài hát bằng hai ngôn ngữ Anh-Việt ca tụng tinh thần anh dũng của những cựu chiến binh trong ngày hôm nay, điều này cũng tốt, nhưng đừng quên mời nâng ly chúc sức khỏe cho nhau, bởi vì họ sống và chiến đấu rất đơn giản như truyền thống "cố gắng" của binh chủng, cố gắng chiến đấu, xong về hậu phương cố gắng uống cạn ly đầy và rót đầy ly cạn, không uống thì làm sao kiểm tra được sức khỏe để cầm súng. Mỗi năm gặp lại nhau, hỏi ra ai còn ai mất, xong rồi nâng ly, về nhà sẽ khóc sau. Chưa thấy một binh chủng nào mà ly kỳ như vậy, họ ghiền nhau, thiếu người nào là nhiều người khác nhắc chứ không phải một, họ sinh ra cùng một bà mẹ Việt Nam, sống cùng một mái nhà dân tộc, cùng có một kỷ niệm thời chiến, lớn lên đi lính thì cùng mang trong lòng hai chữ tổ quốc và đồng bào, ra trận thì như đeo tử bài

trước ngực vì địch lúc nào cũng đông gấp năm mười lần, chỉ có quyết chiến thắng mới sống còn, tiến thì cùng tiến, lùi thì cùng lùi, kỷ luật tuyệt đối, ngồi bàn là cùng nâng ly tưởng nhớ đến đồng đội đã nằm xuống tại chiến trường, nơi họ sống chết bên nhau, bảo vệ nhau còn hơn anh em ruột, vì thế dân chúng thương họ. Đó là truyền thống của Nhảy Dù. Họ có quá nhiều kỷ niệm vui buồn nên phải nhắc nhở cho nhau gìn giữ, và... nói quá không ai tin, uống mới tin. Làm cạn ly rồi hãy nói tiếp. Đời lính của họ như thế, và đến chết cũng như thế. Có thể họ mới là Nhảy Dù. Cho nên mới có tiền đại hội tức là đêm Thứ Sáu trước đại hội cho anh em "xả láng sáng về sớm đi họp".

Hôm nay gặp lại nhau đây, qua năm không biết có đi được không, do thế mà có đại hội tổ chức chung giữa GĐMĐVN và đơn vị Team 162 cố vấn Hoa Kỳ, đây là lần tổ chức chung đầu tiên và cũng là lần cuối cùng theo lời yêu cầu của Team 162, vì tuổi đời chồng chất, người ít tuổi nhất cũng gần 60, khó tổ chức chung lần nữa, cũng như GĐMĐVN, Team 162 đã bầu chọn ra một đơn vị trưởng là Thiếu Tướng Joe Kinzer và một tân ban chấp hành, xin chúc mừng những người bạn đồng minh chung thủy, xin hãy "cố gắng" gặp lại nhau trong kỳ đại hội Gia Đình Mũ Đỏ Việt Nam lần thứ 31 tại nam California do Chi hội Orange County và vùng phụ cận tổ chức sang năm.

*Đời ta, những cánh dù vong quốc
Bay giữa quê người, nhớ nước non
Nhảy Dù cố gắng!*

Trang Hình Ảnh

